

РЕШЕНИЕ

№ 1858

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 93-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ Д. ПЕТКОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ Б. МИХАЙЛОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ Д. ПЕТКОВА Административно
наказателно дело № 20241110202675 по описа за 2024 година

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 93 с-в, в публично заседание на двадесет и осми март две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ ДАНАИЛОВА

при участието на секретаря К. Михайлова, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 2675 по описа за 2024 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Р. Р. срещу Наказателно постановление № 24-4332-000276/19.01.2024г., издадено от Началник сектор в СДВР, отдел „ПП” при СДВР, с което на В. Р. Р. е наложено адм.наказание-“глоба” в размер на 200/двеста/ лева, за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДП, на основание чл. 179, ал.2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДП.

Жалбоподателят-редовно призован, се явява лично и ползва проц. представител-адв. И.М. от САК, който пледира за отмяна на НП по изложените в жалбата съображения. Претендира присъждане на разноски поради оказана безплатна правна помощ и моля да ми бъдат присъдени разноски при условията на чл. 38 от Закона за адвокатурата.

В жалбата са наведени доводи за отмяна НП поради неосъществен състав на нарушение и неправилно ангажиране на адм.наказателната отговорност. Наведени са доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство.

Въззиваемата страна - Началник група към СДВР, отдел „ПП” при СДВР, редовно

призована за съдебно заседание, не изпраща представител. Приложено е писмено становище от гл.юрк. Хр.Христов, в което е изразено становище за потвърждаване на НП. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СРС, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 02. 01. 2024 г. бил съставен АУАН от акт. ***. - мл.автоконтрольор към СДВР, на ж-ля В. Р.. В акта е отразено, че на 02.01.2024г. в 20:05часа жалбоподателят В. Р. е управлявал лек автомобил „Опел Зафира“ с рег. № *** като се движил в гр. София, по бул.“Симеоновско шосе“ с посока на движение от ул.“Проф. Д-р *****“ към “Околовръстен път“ и срещу № 89В поради частично навлизане в съседна пътна лента, не пропуска и и реализирал ПТП с попътното движещия се от дясно лек автомобил“БМВ 740Д“ с рег. № ****В.

На сочената в акта дата на мястото на произшествието пристигнали полицейските служители на ОПП-СДВР - мл.автоконтрольор ***. и св. В. К.. Предоставени били на жалбоподателя В.Р. и на водача на л.а“БМВ“ с рег. ***св. Р. Б., да попълнят декларации. Св. В.К. съставил Протокол за ПТП, съставена била и скица на ПТП-то от св. Р. Г..

В АУАН актосъставителят Р.Г. е приел, че ж-лят В. Р. е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП. АУАН бил подписан от жалбоподателя. Депозирано било възражение в следствие от жалбоподателя.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП.

Видно от Заповед № 8121з-513з-10838/20.07.2020 г. на министъра на вътрешните работи служител на длъжност "младши автоконтрольор" в О"ПП" при СДВР е компетентен да издава актове за установяване на нарушения на ЗДвП.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля- акт. ***, св. св. В. К. и св. Р. Б.; справка картон на водач; Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи; Заповед № 8121к-13318/2019г.; Заповед № 8121з-513з-10838/20.07.2020 г. на министъра на вътрешните работи; Протокол за ПТП и скица ; декларация от В.Р., декларация от Р.Б.; Писма от СО; Пълномощно и др.

НП е издадено от оправомощен за това орган. В този смисъл по делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

По делото като свидетел е разпитан актосъставителят Р.Г.. Същият не дава данни във връзка със съставения АУАН и направените констатации относно авторството и съставянето на АУАН на ж-ля В. Р., което наложи предявяването на АУАН на актосъставителя. Съдът отчита липсата на спомен у актосъставителя във връзка със съставения АУАН като обяснимо с оглед естеството на извършваната работа.

От показанията на св. В.К. също не се установи описаната в акта и в съставения Протокол за ПТП фактическа обстановка, доколкото същият заяви, че няма спомен за посетеното на място ПТП. Съдът предяви на св. В.К. съставения Протокол за ПТП от 02.01.24г., като след предявяването св. В.К. не даде допълнителни данни. От изложеното от него бе установено, че водачът, на когото е съставен акта, е навлязъл частично в съседна дясна пътна лента и е ударил манирация се там лек автомобил. Съдът кредитира изложеното от акт. Г. и св. К. относно посетеното ПТП и извършените от тях действия по съставяне на АУАН и на Протокол и скица от произшествието, като отчете, че изложеното от посочените свидетели, макар и без детайлност, съответства на изложената от съда фактическа обстановка и на съставените от тях писмени доказателства.

От показанията на св. Р.Б. се установява, че на процесната дата е управлявал лек автомобил "БМВ 740Д" с рег. № ****В на посочено в акта място, възприел е действията на жалбоподателя като водач на л.а "Опел", движещ се в лявата пътна лента като платното се е състояло от две ленти, , предприел е рязка маневра надясно и е навлязъл в лентата, в която той се е движел, при което е последвало ПТП-то. Съдът прие за правди. и последователно свидетелстването на св. Р.Б. като отчете, че е очевидец на инцидента, дава ясни показания за собствените си действия и тези на водача на л.а "Опел Зафира", и при направения анализ не намери показанията му за тенденциозни.

Следва да се отбележи, че писмените доказателства, събрани в адм.наказателното производство, са еднопосочни и непротИ.речиви, поради което съдът ги кредитира в цялост. При така установеното съдът намира, че доказателства, събрани по делото, са недостатъчни, за да се приеме, че жалбоподателят е реализирал съставът на вменотото му административно нарушение.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съдът приема, че при съставяне на АУАН и издадаване на НП не са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Посочената за нарушена разпоредба на чл. 25, ал. 2 от ЗДВП е императивна и указва, че : " При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. " В обстоятелствената част на АУАН е отразено, че ж-лят поради „частично навлизане в съседна пътна лента“ не е пропуснал и е реализирал ПТП с попътно движещия се отдясно лек амвотомобил. Аналогична фактическа обстановка е възприел и АНО в обстоятелствената част на НП.

По делото несъмнено се установи, че жалбоподателят се е движил в лявата пътна лента – видно и от приложения Протокол за ПТП и изложено в свидетелските показания на св. Р.Б., а автомобилът, управляван от последния, се е намирал в дясна лента за движение, като

жалбоподателят е предприел маневра – НАВЛИЗАНЕ в дясната лента за движение. Съдът счита, че в АУАН и в НП отсъстват достатъчно посочени обстоятелства, описващи нарушението – непълнота е налице относно мястото, на което се е намирал всеки един от двата автомобила на пътното платно и пътните ленти за движение, не е посочена посоката и местоположението на л.а „Опел“, нито пътната лента и посоката на движение на лекия автомобил „БМВ“, както и причината за настъпилото ПТП-то. От фактическите твърдения, изложени в обстоятелствената част на АУАН и тези на НП, не става ясно, че лекият автомобил, управляван от жалбоподателя, се е движил в лявата лента, а другият автомобил се е намирал в дясната, които обстоятелства са били известни към момента на съставяне на Протокола за ПТП и е следвало да бъдат съобразени от актосъставителя и от АНО, и които бяха установени и от разпита на св. Р.Б. в хода на проведеното съдебно следствие. Съобразно приетата правна квалификация на нарушението по чл. 25, ал.2 от ЗДП, съдържащо две предложения, е от значение дали л.а „Опел Зафира“ се е намирал в лявото платно или дали другото МПС се е движило по път с предимство, доколкото водачът на ППС, което се намира в лявата пътна лента в хипотезата на чл.25, ал.2, изр.2 от ЗДП и навлиза в съседна пътна лента в хипотезата на изр.1 на посочената норма от същия законов текст, е без предимство по отношение на движещите се ППС съответно в дясната пътна лента (в хипотезата чл.25, ал.2, изр.второ от ЗДП) или в съседното пътно платно (в първата хипотеза на същата норма).

Поради това съдът споделя тезата на жалбоподателя, че са допуснати съществени процесуални нарушения, а именно на чл.42, т.4 от ЗАНН и на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Необходимо е било с оглед яснота на повдигнатото административно обвинение в акта и в НП, предвид установената фактическа обстановка, да бъдат описани от обективна страна всички елементи от вменения за реализиран състав на нарушение и приведени в съответствие с посочената правна квалификация по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДП.

Констатираната непълнота при словесното описание на обвинението в издаденото НП не би могла да бъде запълнена от съда и е рефлектирала неблагоприятно върху правото на защита на жалбоподателя да узнае параметрите на претендираното спрямо него административно обвинение.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено.

По делото е приложено пълномощно, видно от което жалбоподателят В. Р. е упълномощил адв. И. М. от САК да го представлява по посоченото производство. Към същото и към приключване на делото не е представен договор за правна защита и съдействие, видно от който жалбоподателят да е бил защитаван като му е оказана безплатна правна помощ съгласно чл. 38, ал.1, т. 2 от ЗА. Съгласно нормата на чл.38, ал.2 от ЗА се предвижда, че ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Доколкото по делото не е представен договор за правна защита и съдействие, съобразно който жалбоподателят да е бил защитаван като му е оказана безплатна правна помощ, то не следва съдът да присъжда възнаграждение на адв. М. от САК с оглед предвидения в Наредбата за минималните адвокатски

възнаграждения.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 24-4332-000276/19.01.2024г., издадено от Началник сектор в СДВР, отдел „ПП” при СДВР, с което на В. Р. Р., ЕГН-*****, е наложено адм.наказание-“глоба” в размер на 200/двеста/ лева, за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДП, на основание чл. 179, ал.2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДП.

ОСЪЖДА СДВР-ОПП да заплати на В. Р. Р., ЕГН-*****, разноси, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева.

Решението може да се обжалва пред административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____